

РЕШЕНИЕ № 437
В ИМЕТО НА НАРОДА

гр.Видин 17.10.2014 год.

Видински районен съд, наказателна колегия, в публичното заседание на осемнадесети септември две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Вероника Станкова

Съдебни заседатели:

Членове:

при секретаря М.Петкова и в присъствието на прокурора като разгледа докладваното от съдия Станкова НАХД № 659 по описа за 2014 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Административно-наказателното производство е с правно основание по чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН.

Делото е образувано по жалба, която е подадена от „ЕГОСАТ“ ЕООД, ЕИК: 105503992, представлявано от управителите си- ЕМИЛ НИКОЛОВ и ВИКТОР ВИКЬОВ против НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № РД-10-23/20.05.2014г. на ПРЕДСЕДАТЕЛЯ на СЕМ, с което за нарушение на чл.125в,т.2 във вр. с чл. 126а, ал.5,т.2 от ЗРТ , на основание чл.126а,ал.5,т.2 във вр. с чл.127, ал.2 от същия закон на жалбоподателя е наложена „ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ“ в размер на 7 000/седем хиляди/ лева.

С жалбата се твърди, че наказателното постановление е незаконосъобразно и неправилно, поради което се иска неговата отмяна. В жалбата са развити доводи, относно визираните в същата пороци на НП.

В съд. Заседание жалбоподателят -редовно призован –не се явява, вместо него се явява редовно упълномощен процесуален представител, който развива доводи за отмяна на НП.

За Ответната по жалбата страна –редовно призовани-се явява редовно упълномощен процесуален представител.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени всяко поотделно и в съвкупност, посочените основания в жалбата, Съдът прие за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока на чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и процесуално допустима, а разгледана по същество се явява неоснователна.

На 07.04.2014г.- ст. Инспектор в СЕМ- е съставил АУАН№ НД-01-22/07.04.2014г. на жалбоподателя, затова че при извършена проверка на 02.04.2014г. е установено, че дружеството няма сключени договори за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните от него програми за периода 25.08.2013г. до 24.02.2014г.

Въз основа на съставения АУАН, при същата фактическа обстановка ПРЕДСЕДАТЕЛЯ на СЕМ е съставил **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № РД-10-23/20.05.2014г., с което за нарушение на чл.125в,т.2 във вр. с чл. 126а, ал.5,т.2 от ЗРТ , на основание чл.126а,ал.5,т.2 във вр. с чл.127, ал.2 от същия закон на жалбоподателя е наложена „ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ” в размер на 7 000/седем хиляди/ лева.

В съд. Заседание свидетелят по настоящето производство- [REDACTED], [REDACTED], поддържа констатациите в акта, като дават подробни обяснения по извършената проверка и съставянето на акта. Същата заявява, че е установила, че няма сключени договори с организациите за колективно управление на права-МУЗИКАУТОР, ФИЛМАУТОР и ПРОФОН.

Съдът дава вяра на показанията на свидетеля и ги кредитира, тъй като същите са непротиворечиви, последователни и логични, и са относими към предмета на доказване в настоящето производство.

Горното фактическа обстановка се установява и от събраните по делото писмени доказателства.

При индивидуализиране на наказанието административно наказващият орган правилно е отчетел всички смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, съобразил се е с правната норма на чл. 12 от ЗАНН, както и с тази на чл. 27 от ЗАНН. Наложено е съразмерно на извършеното нарушение. Същото е в минимален размер.

По гореизложените съображения и на основание чл.63, ал.1, пр.1-во от ЗАНН Съдът намира, че наказателното постановление следва да бъде потвърдено, за което

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № РД-10-23/20.05.2014г. на ПРЕДСЕДАТЕЛЯ на СЕМ, с което за нарушение на чл.125в,т.2 във вр. с чл. 126а, ал.5,т.2 от ЗРТ , на основание чл.126а,ал.5,т.2 във вр. с чл.127, ал.2 от същия закон на жалбоподателя-„ЕГОСАТ” ЕООД, ЕИК: 105503992, представлявано от управителите си- ЕМИЛ [REDACTED] НИКОЛОВ и ВИКТОР [REDACTED] ВИКЪОВ е наложена „ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ” в размер на 7 000/седем хиляди/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-ВИДИН с касационна жалба в четиринадесетдневен срок от съобщаването на страните по реда на глава дванадесета от АПК.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ВИДИН

РЕШЕНИЕ № 16

Гр. Видин, 26.01.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Видин, I административнонаказателен състав
в публично заседание на **тринадесети февруари**
през **две хиляди и петнадесета година** в състав:

Председател: **Нели Дончева**
Членове: **Николай Витков**
Борис Борисов

при секретаря **Мария Иванова**
на прокурора **Кирил Кирилов**
от съдия **Николай Витков**

и в присъствието
като разгледа докладваното

Касационно АНД № 323 по описа за **2014** година
и за да се произнесе, съобрази следното:

Делото е образувано по жалба с правно основание чл.63, ал.1, изречение второ от ЗАНН, подадена от „Егосат” ООД, ЕИК 105503992, с адрес: гр. Видин, ул. ”Екзарх Йосиф” № 13, вх.А, ет.2, ап.2, представлявано от процесуалния представител адв. [REDACTED] от АК-Видин, против решение № 437/17.10.2014 г., постановено по АНД № 659/2014 г. по описа на Районен съд Видин, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № РД-10-23/20.05.2014 г. на председателя на Съвета за електронни медии. С процесното НП на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 7000.00 лева, на основание чл.126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), за нарушение по чл.125в, т.2, във връзка с чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ.

Жалбоподателят твърди в жалбата, че решението на ВРС е неправилно. Посочва, че НП е незаконосъобразно и моли съда да отмени решението на Районен съд Видин, както и потвърденото с него НП. Излага подробни доводи в жалбата.

Ответната страна, редовно уведомена, чрез процесуалния си представител депозира писмено становище, с което моли жалбата да бъде оставена без уважение и бъде потвърдено решението на ВРС. Представени са писмени бележки.

Представителят на Окръжна прокуратура Видин дава становище, че жалбата е основателна и решението на ВРС следва да се отмени, както и

потвърденото с него НП.

Касационната жалба е подадена в установения в чл.211, ал.1 от АПК срок и от субект, който има интерес от обжалване, поради което е допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

ВРС е направил правилна преценка на доказателствата по делото. Фактичката обстановка, която е приел за установена, се базира на тях.

По делото е установено следното от фактичката страна: дружеството жалбоподател представлява предприятие, вписано в регистъра на КРС по чл.33, ал.1 от ЗЕС, като предоставящо услугата „разпространение на радио и телевизионни програми” в кабелна електронна съобщителна мрежа на територията на 27 населени места в област Видин.

С писмо вх.№ ЛРР-13-34-01-35/19.02.2014 г. касаторът е предоставил на СЕМ актуализиран списък на разпространяваните програми за периода от 25.08.2013 г. до 24.02.2014 г.

На 02.04.2014 г. в гр. София била извършена служебна проверка на постъпилите от касатора документи, при което било прието, че «Егосат» ООД не е сключил договори за придобиване на права за разпространение на произведения, звукозаписи и записи на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните от него 125 броя програми през периода от 25.08.2013 г. до 24.02.2014 г.

Съставен е АУАН № НД-01-22/07.04.2014 г., а в следствие е издадено и наказателното постановление за разпространяване от жалбоподателя на програми без надлежно уредени авторски права.

При така установената фактичката обстановка ВРС приел от правна страна, че при индивидуализиране на наложеното административно наказание АНО е отчетел всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства (неправилно е посочил «вината», тъй като отговорността на дружеството – касатор е обективна), съобразил е разпоредбата на чл.12 от ЗАНН, както и с тази на чл.27 от ЗАНН, като наложеното наказание е съразмерно на извършеното нарушение. Отчетел е, че имуществената санкция е в минималния законоустановен размер.

Съставът на районния съд изобщо не е изложил мотиви относно извършване на процесното деяние от обективна страна, елементите от фактичкия състав, които са осъществени, както и относно авторството на нарушението.

Правни съображения: Съдът, въз основа на събрания по делото доказателствен материал, обсъден в неговата цялост и взаимна зависимост, и като извърши преценка на съдебния акт в съответствие с чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното: оспореното решение се явява валидно, като постановено от местно и родово компетентния съд, и допустимо, като издадено при наличие на процесуални предпоставки и липса на процесуални пречки.

Същото обаче е неправилно.

Настоящото производство е от административно наказателен характер. Същественото при него е да се установи има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение, дали това деяние е извършено от лицето, посочено в акта и НП, и дали е извършено от него виновно (с изключение на случаите на обективна отговорност на търговски дружества и еднолични търговци). Не по-малко важно е извършеното деяние да бъде описано пълно и обективно в акта и в НП, както и да бъде правилно квалифицирано, така че да се осигури възможност на виновното лице да разбере в извършването на кое конкретно нарушение е обвинено, за да може да организира пълноценно своята защита. Съгласно чл.24, ал.1 от ЗАНН, административната отговорност е лична.

След като обсъди мотивите, изложени в първоинстанционното решение (доколкото има такива), настоящият състав намира, че НП е издадено при допуснато съществено нарушение на процесуалния закон, посочено в жалбата, а ВРС не е обсъдил това в съдебния си акт по повод проверка законосъобразността на процесното постановление.

В АУАН и НП е налице несъответствие между описанието на нарушението и правната квалификация на нарушената разпоредба от ЗРТ.

Описаното в АУАН и НП нарушение е по чл.125в, т.2 от ЗРТ, който предвижда, че предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Това, което в НП е приел АНО, е че жалбоподателят е бил длъжен, като предприятие, разпространяващо български и чуждестранни програми, да предостави списък на СЕМ в 6-месечен срок от 24.02.2009 г. Това обстоятелство не се оспорва от страните, но касаторът не е наказан за това нарушение. Безспорно е установено, че дружеството е предоставило списък и то в законоустановения срок. Не това е нарушението, за което е наказан жалбоподателя. Нарушението, което се твърди, че е извършено е, че „Егосат” ООД няма сключени договори за придобиване правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространените програми в същия този период, за който следва да представи списък, а именно от 25.08.2013 г. до 24.02.2014 г. Поради това е прието, че предприятието разпространява програми без надлежно уредени авторски права. На практика са описани две различни нарушения: непредставяне на договори за уредени авторски права и разпространение на програми без уредени авторски права. Изобщо не е посочено, кои програми, по кое време са излъчени и кои именно

авторски права са нарушени. Няма доказателства да са разпространявани програми без уредени авторски права, нито дори са посочени такива. По делото има представени договори за предоставени на „Егосат” ООД права за разпространение на програми. Действително няма представени договори за разпространение на произведения, звукозаписи и записи на аудиовизуални произведения, но това не води задължително до извода, че има нарушени права за отделни произведения, чието представяне представлява самостоятелен обект на защита, с оглед авторските и сродните на авторското права и че изобщо са излъчени такива произведения, най-малкото няма посочено нито едно излъчено произведение, на което да са нарушени авторските права.

За нарушение на разпоредбите на чл.125в се налагат имуществени санкции, както следва: за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права – от 7000.00 до 30000.00 лева. Т.е. жалбоподателят е наказан именно за това, че е разпространявал програми без уредени права. Както бе посочено, такова нарушение нито е описано, нито е конкретизирано, нито има представени доказателства в тази връзка.

От всичко изложено до тук следва извода, че наказващият орган грубо е нарушил императивните разпоредби съответно на чл.42, т.3, т.4 и на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, съобразно които следва да има пълно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават, а също така и законните разпоредби, които са били нарушени виновно.

Налице е едно бланкетно обвинение. На практика са записани правни норми без да са приведени към техните хипотези установените в обективната действителност факти. Правната норма обаче поначало посочва общо признаците на състава на административното нарушение, а чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН изискват да се посочат конкретни факти и обстоятелства, които като се подведат под съответната разпоредба, осъществяват предвидения в нея състав на административно нарушение. За действителната фактическа обстановка съдът може да направи предположение след запознаване със събраните доказателства и издаденият АУАН. Без да е налице такава в НП, да се предполага какво е имал предвид при издаването му наказващият орган, както и да се налага наказание въз основа на предположения, е недопустимо.

Преписването на част от правните норми на ЗРТ не означава, че в НП има фактическа обстановка. Такава в конкретния случай липсва, тъй като в нея не са изложени конкретните факти и обстоятелства, констатирани в хода на административно наказателното производство.

Посочените обстоятелства относно неизясняването на фактите и твърденията на наказващият орган както в АУАН, така и в НП, водят до необоснованост на НП. Освен че следва да бъдат описани всички

обстоятелства по извършването на нарушението, следва да бъдат наведени и доказателства в тяхна подкрепа, тъй като посочените в закона нарушения, за които се твърди, че са извършени от касатора, са предмет на доказване по делото.

Административният съд намира, че описаното по-горе представлява нарушение на процесуалните правила в ЗАНН, тъй като на практика е довело до невъзможност за нарушителя да реализира и изгради адекватна защита, което от своя страна нарушава правото на защита на ответника по касационната жалба.

В чл.57 от ЗАНН са дадени задължителните реквизити на едно наказателно постановление, които се явяват гаранция за неговата законност и които са предпоставка, за да може НП да породи съответните материалноправни и процесуалноправни последици, т.е. да може да предизвика ефект на правораздавателен акт за налагане на административно наказание.

Предвид изложените съображения Съдът намира, че атакуваното пред ВРС наказателно постановление е незаконосъобразно. Като го е потвърдил, съставът на районния съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено изцяло.

Воден от горните съображения и на основание чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, във връзка с чл.222 от АПК, Административен съд Видин

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 437/17.10.2014 г., постановено по АНД № 659/2014 г. по описа на Районен съд Видин, вместо което ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № РД-10-23/20.05.2014 г. на председателя на Съвета за електронни медии.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: *CP*

ЧЛЕНОВЕ: 1. *CP*

2. *CP*

Въз основа в законна сила на 26.01.2015г